

KAKAS-MOHAI VIRÁG GIZELLA

Bölcsészet- és Társadalomtudományi Kar

Történelem MA

viraag99@gmail.com

A debreceni boszorkányperek és a bűnözés társadalomtörténete

A Magyar Királyság területén a boszorkányperek a 15. század végétől indultak, számuk 1690 után növekedett jelentősen, ugyanakkor az üldözés csúcspontja a 18. század közepére tehető. Az üldözési hullámnak Mária Terézia rendeletei vetettek véget a 18. század második felében. A boszorkányság elleni fellépés jogszokásoktól eltérő elemeket is tartalmazhatott, mégis elmondhatjuk, hogy normális büntetőbíróságok folytatták le azokat, és részei voltak a bírósági gyakorlatnak, leginkább a vallás és házasság elleni bűncselekményekkel rokoníthatóak.

Érthető, hogy ezek eljárások csupán egy részét képezik a korszakban előforduló büntetőpereknek, ugyanakkor érdekes összehasonlítási alapot szolgáltatnak a korabeli lokális büntetőjogi környezet és az országos bírósági gyakorlat tekintetében is. Éppen ezért a jelenséget a bűnözés társadalomtörténetének kontextusában igyekszem vizsgálni.

Prezentációm célja, hogy betekintést nyújtsak a 17–18. századi debreceni boszorkányperekkel kapcsolatos eddigi ismeretekbe. Ismertetem az általam használt módszertant, illetve bemutatom a Debrecen városával kapcsolatos főbb tudnivalókat, különös tekintettel a bíróság felépítésére. Ezenfelül kitérek a város boszorkánypereiről jelenleg rendelkezésünkre álló információkra, hangsúlyozva a más bűncselekményekkel való összefüggéseket. Zárásképp a kutatás továbblépési lehetőségeit mutatom majd be.